

РЕШЕНИЕ

№ 20191

гр. С, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 128 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С И

при участието на секретаря П А
като разгледа докладваното от С И Гражданско дело № 20231110114550 по описа за 2023 година

Предявени са искове от Д. Т. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. С, ж.к. „Н 2“, бл. ...., чрез адв. М. – САК, със съдебен адрес: гр. С, ул. „К Б Г“ № ..., за признаване за установено, че ответникът „Д Е Е“ ЕООД, ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр.С, бул. „Ц Ш“ №., бл. МДЛ, ет. 3, представлявано от управителя М Х Г, дължи на ищеца следните суми: сумата от **378 лева**, ведно със законна лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК - 30.11.2022 г., до изплащане на вземането, представляваща неизплатено трудово възнаграждение за периода от **01.11.2022 г. до 22.11.2022 г.** ; сумата от **7 020 лв.**, ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК - 30.11.2022 г., до изплащане на вземането, представляваща сбор от дължими на ищеца **командировъчни средства за 40 дни**, за периода от **01.10.2022 г. до 09.11.2022 г.** , по 90 евро на ден.

Претендират се направените по делото разноски.

В исковата молба се твърди, че страните са били обвързани от трудово правоотношение, по силата на което ищецът заемал длъжността „шофьор на товарен автомобил“ при ответника, като правоотношението било прекратено едностранно от работодателя на 22.11.2022 г. Излага, че за 40 дни, в периода от 01.10.2022г. до 09.11.2022 г., бил командирован от работодателя да изпълнява трудовите си задължения в чужбина. Твърди, че страните били постигнали споразумение за размера на командировъчните средства за сумата от 90 евро на ден, както и че работодателят не му изплатил дължимите командировъчни средства за 40 дни, за периода от 01.10.2022 г. до 09.11.2022 г., в размер на общо 7 020 лв. Твърди още, че ответникът не му изплатил и дължащото му се трудово възнаграждение за периода от 01.11.2022 г. до 22.11.2022 г. в размер на 378 лв.

Заявява, че заповед №.../30.12.2022 г. не му била връчвана, като за нея разбрал с връчване възражението на ответника по чл. 414 ГПК, както и че заповедта за налагане на ограничена имуществена отговорност /чл.210 КТ/ представлявала заповед за удържки, с която работодателят предявявал претенциите си за удържки и с нея се слагало началото на

рекламационното производство за доброволно осъществяване на ограничената имуществена отговорност на работника. Излага, че, за да се развие такова специално рекламационно производство било необходимо наличие на трудово правоотношение, но в случая същото било прекратено месец преди въпросната заповед. Оспорва заповед №./30.12.2022 г. като незаконосъобразна, като твърди, че направеното с нея прихващане се явявало противоправно поведение на ответника.

В срока за отговор, ответникът по делото е депозирал такъв, с който оспорва предявените искове.

Не се оспорва обстоятелството, че страните са се намирали в трудово правоотношение по трудов договор №... от 19.07.2022 г. , което е било прекратено на 22.11.2022 г. Сочи, че на 20.07.2022 г. било подписано споразумение между страните за уреждане на имуществената отговорност на водача по реда на чл. 203 КТ, неразделна част от трудовия договор, както и протокол за предаване на материални ценности от работодателя на водача, вкл. банкова дебитна карта, с която да заплаща пътни такси и други разходи във връзка с извършваните превози, като ищецът бил инструктиран по безопасни и здравословни условия на труд и е декларирал, че е запознат с вътрешните актове на дружеството, в т. ч. с правилника за вътрешния трудов ред и вътрешните правила за работната заплата.

Сочи, че ищецът имал качеството на отчетник по смисъла на чл. 207, ал. 1 КТ, доколкото му било възложено да съхранява, разходва и отчита парични и материални ценности. Излага, че в изпълнение на задълженията му по трудовия договор ищецът бил командирован в чужбина със заповед № ... от 20.07.2022 г. за 36 дни, от 22.07.2022 г. до 26.08.2022 г., със задача „превоз на поверен товар" и композиция, съставена от влекач ... и полуремарке .... Със заповед №... от 14.09.2022 г. ищецът бил командирован в чужбина за 54 дни, от 16.09.2022г. до 08.11.2022 г., със същата задача и същата товарна композиция, като и в двата случая превозните средства са му били предадени в пълна техническа изправност и напълно окомплектовани за извършване на международен превоз на стоки.

Излага, че по време на втората командировка работникът причинил вреди на работодателя в следните размери: 2 841,35 евро, представляваща удържана от работодателя стойност за разпиляна стока и за разтоварване на стоката с кран, доколкото при товаренето на борда на полуремаркетото, ищецът не е укрепил товара достатъчно добре и на адреса на получателя опаковките пристигнали разместени и наклонени, а една от тях била разкъсана и с разпиляно съдържание, поради което възложителят удържал от работодателя посочената сума; сумата в размер на 460 евро по ф- ра №... от 17.10.2022г. на Reifen Forster GmbH, представляваща стойността на нова гума, доколкото повредата се дължала на неправилна маневра при управлението на МПС, доколкото в докладна записка от 17.10.2022 г. било установено, че е налице сцепване, увредило необратимо външния слой на гумата, което не било свързано с нейното нормално износване, а било нетипично срязване по външната окръжност, каквото се получавало при сблъсък и преодоляване на остри и високи ръбести повърхности.

Твърди, че след завръщане от втората командировка, ищецът изоставил товарната композиция .../... на служебния паркинг на „Д Е Е“ ЕООД на бул. „Ц Ш" №..., без да я почисти и подготви за следващ курс, не предал в офиса на дружеството ключовете от влекача и документите за извършените превози и престанал да ходи на работа. При огледа на композицията от служители на дружеството били констатирани многобройни повреди: сцепени нови две десни гуми на втора и трета ос на полуремаркетото; увреден преден ляв ресьор на влекача; увреден резервоар на влекача, изключително замърсяване и лоша хигиена в кабината на влекача, за което бил съставен протокол за оглед от 11.09.2022г., като за отстраняване на причинените вреди били направени следните разходи от страна на работодателя: 1903.13 лв. за две нови гуми по ф-ра №... от 17.11.2022 г. на „Д“ ООД; 4120.83

лв. за нов резервоар по ф-ра №... от 19.12.2022 г. на „С Т Г“ ООД и 1660.80 лв. за смяна на ресьор по ф-ра №... от 30.12.2022 г. на „Н 76“ ЕООД, общо 7684.76 лв., която сума представлявала вреда за работодателя, причинена от ищеца при и по повод изпълнение на служебните му задължения.

Излага, че за ангажиране на имуществената отговорност на ищеца за причинените на „Д Е Е“ ЕООД вреди била съставена заповед №.../30.12.2022г., в която са описани отделните щети, като санкцията за всяка една от тях е изчислена в съответствие с правилата на КТ за ограничена имуществена отговорност на отчетник, какъвто е водачът, както и че заповедта била доведена до знанието на ищеца с получаване от същия на подаденото от ответника възражение по реда на чл. 414 ГПК. Сочи, че доколкото в едномесечния срок по чл. 210, ал. 3 КТ с предявяването на установителния иск по чл. 415 ГПК, ищецът оспорил заповедта за имуществена отговорност, за ответника възниквал правен интерес да инициира производство по чл. 210, ал. 3 КТ за събиране на дължимите суми. Твърди, че възражението за незаконосъобразност на заповедта било неоснователно, доколкото от значение било не дали трудовият договор е прекратен, а дали вредите са били причинени по време на действие на трудовия договор.

Заявява, че на 30.12.2022 г. бил съставен протокол за прихващане на насрещните задължения на ищеца и работодателя, приложен към възражението срещу заповедта за изпълнение по ч. гр. д. № 65765/2022 г., СРС, 128 с-в., като изявлението за прихващане било достигнало до ищеца и е породило материалноправно действие по реда на чл. 104, ал. 1, предл. 1 ГПК. Ето защо релевира възражение за прихващане на претенцията на ищеца в размер на 1273.77 лв. с дължимите от ищеца суми на „Д Е Е“ ЕООД в размер на 9078.61 лв. до размера на по-малкото от тях.

При изложените съображения моли за отхвърляне на предявените искове. Претендира и разноси по производството.

В срока за отговор, ответникът предявява и насрещни искове срещу ищеца по главните искове, с които се иска да бъде осъден Д. Т. Ч. да заплати на „Д Е Е“ ЕООД, на основание чл. 203 КТ сумата от 7 449,84 лева, представляваща претърпяна вреда, изразяваща се в удръжка от страна на възложителя за сумата от 2 841,35 евро по заявка на rSupply Solutions AG, Ш, от 13.07.2022 г., както и разходи за ремонт на товарна композиция, съставена от влекач ... и полуремарке ... и на основание чл. 66, ал. 2 КТ вр. с т. 5 от подписаното между страните споразумение от 20.07.2022 г. за сумата от 355 лева – неустойка за отказ за подписване на приемо-предавателен протокол от страна на служителя при прекратяване на трудовото му правоотношение.

В срока за отговор по насрещните искове, ответникът по тях не е депозирал такъв.

В съдебно заседание ищецът се явява лично и се представлява от пълномощник, който поддържа направените с исковата молба искания, ответникът се представлява от пълномощник, който поддържа направените с отговора на исковата молба оспорвания и възражения.

По делото са ангажирани писмени и гласни доказателства, назначена и изслушана е съдебно-счетоводна експертиза.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства по реда на чл.12 и чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори между страните, а и от представения трудов договор №.../19.07.2022 г. се установява, че същите са се намирали в трудово правоотношение, по силата на което, считано от 20.07.2022 г. ищецът е заемал длъжността „шофьор товарен автомобил (международни превози)“ срещу основно месечно възнаграждение в размер на 710 лв., при 8-часов работен ден. Трудовият договор е сключен на основание чл. 67, ал. 1, т. 1, вр. чл. 70, ал. 2 КТ, с изпитателен срок в полза на работодателя.

От представеното споразумение от 20.07.2022 г., сключено между страните, се установява, че с приемо-предавателен протокол, представляващ приложение и неразделна част от споразумението, работодателят е предал, а водачът, в качеството си на материалноотговорно лице по смисъла на КТ, е приел да стопанисва и използва при изпълнение на служебните си задължения материални ценности, собственост на работодателя, подробно описани в приемо-предавателния протокол. Установява се, че водачът се е задължил да стопанисва и пази от липси и повреди поверените му материални ценности на работодателя с грижата на добър стопанин. Уговорено е на основание чл. 207, ал. 2 КТ водачът да носи пълна имуществена отговорност за поверените му материални ценности на работодателя, като задълженията на водача по споразумението се считат за поети по реда на чл. 203, ал. 2 КТ до размера, необходим за обезщетяването на всички липси и повреди в рамките на имуществената отговорност при непозволено увреждане. Съгласно т. 4 работодателят може по всяко време да установява липси и повреди на материалните ценности, като когато водачът не може да докаже, че липсите и повредите са настъпили в резултат на действия или събития, за които той не носи отговорност, приема се, че тези липси и повреди са настъпили по негова вина. В т. 5 е предвидено задължението на работника при прекратяване на трудовия договор или при други обстоятелства по преценка на работодателя, да върне получените материални ценности, за което страните подписват приемо-предавателен протокол. Предвидено е, че при отказ да подпише протокола, водачът дължи на работодателя неустойка в размер на 50% (петдесет на сто) от brutното му месечно трудово възнаграждение. Съгласно т. 6, по реда на чл. 272, ал. 1 КТ водачът е дал съгласие работодателят да удържа от трудовото му възнаграждение пълния размер на установените липси и повреди и дължимите неустойки по споразумението.

По делото е представен и протокол за предаване на материални ценности от 20.07.2022 г., подписан от страните, представляващ неразделна част към горепосоченото споразумение, в който са описани предадените от работодателя на работника вещи, а именно – дебитна карта, служебен телефон, стопери, маркуч за гуми, групажни дъски, пожарогасител и стандартно оборудване, крик и щанги, предпазни ъгли, укрепващи колани.

Представена е още служебна бележка №.../2022 г. за проведен начален инструктаж на работника по безопасност и здраве при работа от 20.07.2022 г.

От представената по делото длъжностна характеристика се установява, че основните задължение на заеманата от ищеца длъжност „шофьор на товарен автомобил“ са следните: осъществява превози на стоки и товари от България за Европа и от Европа за България, както вътрешно в Европа и в България, всички превози по нареждане на управителя на предприятието; следи за нормалната работа на двигателя и спазва правилата за безопасност на движението през време на превозването на стоките и материалите; явява се на работа, без да е употребил алкохол или друго упойващо средство и осъществява дейността си по превозване на стоки и материали само след получаване на заверен пътен лист; описва в пътния лист данните за извършените курсове и се отчита ежемесечно за средствата, изразходвани за гориво, смазочни материали и други консумативи за автомобила; полага необходимите грижи за нормалното функциониране на моторното превозно средство, като проверява изправността на системите на автомобила - налягане и равнище на маслото в двигателя и скоростната кутия, осветление, ходовата част, налягането на гумите и т.н.; спазва правилата за движение по пътищата, включително и максимално определеното време за непрекъснато шофиране; грижи се за запазване на поверения му товар през време на почивките, както и спазване на графика за неговото доставяне; изпълнява и други конкретни задачи, възложени от ръководителя, свързани с изпълнение на длъжността. Основните отговорности на работника са следните: отговаря за правилната експлоатация на повереното му моторно превозно средство и своевременна доставка на поверените му товари; носи отговорност за причинени повреди на обществено и лично имущество на граждани и юридически лица или на повереното му моторно превозно средство и товара в него от

виновно причинени автопроизшествия и неправилна експлоатация на моторното превозно средство.

Представена е заповед № .../20.7.2022, с която ищецът е бил командирован да извършва превоз на поверен товар от България до Г, от 22.07.2022 г. до 26.08.2022 г., за срок от 36 дни. Посочено е, че работникът има право на пътни, дневни и квартирни пари, паспортни, визови и други такси и разходи за служебен багаж и други, като необходимите средства в левове и валута са за сметка на работодателя. Със заповедта служителът е задължен да представи на работодателя в 3-дневен срок от завръщането си доклад за извършената дейност и финансов отчет. Със заповед №.../14.9.2022 работникът е бил командирован за периода от 16.09.2022 г. до 08.11.2022 г., за 54 дни, като са посочените същите условия, при които е бил командирован и със заповед № .../20.7.2022.

Представена е транспортна поръчка №... от 13.07.2022 г., възложена от „С С“ на ответното дружество, с цена на транспорта 1 700 евро и с дата на доставка – 16.09.2022 г./19.09.2022 г. В поръчката е посочено, че в случай на големи чували, те трябва да бъдат надлежно обезопасени, така че да се предотврати подхлъзване или накланяне, като това се отнася за цялата продължителност на транспорта. Посочено е, че е абсолютно задължително да се коригира затягането след първите 30 км., както и че разходите за изправяне в случай на подхлъзване/накланяне ще бъдат за сметка на превозвача.

Представена е електронна кореспонденция от 19.09.2022 г., с която възложителят „С С АГ“ уведомява ответното дружество, че големите чували са пристигнали прекалено увредени, като не е възможно нормално разтоварване без увреждане, поради което разтоварването трябва да бъде извършено с кран. Посочено е, че разходите за наем на кран биха били за минимум от 5 часа за 149 евро на час и 250 евро за 2 допълнителни служителя и електрокар, като е посочено още, че ответното дружество ще бъде фактурирано за тези допълнителни разходи.

Представено е кредитно известие от 19.09.2022 г. за сумата в размер на 1 846,35 евро по поръчка №....

Представена е още транспортна поръчка №.../13.07.2022 г., възложена от „С С АГ“ на ответното дружество, с цена на транспорта 1 700 евро. Посочени са същите условия на превоза, като е предвидено и че превозвачът ще заплати замяната, ако товарът пристигне увреден. Посочено е още, че 16 колана и 4-6 дъски са задължителни за обезопасяване на товара.

Представена е докладна записка от 17.10.2022 г. от П П до управителя на ответника, с която П го уведомява, че на 17.10.2022 г. му се е обадил ищецът да съобщи за повредена гума, както и че е закупил нова.

Представена е фактура №.../17.10.2022 г. за монтаж и смяна на гума на стойност 460 евро, като сумата е заплатена на същата дата.

От представения протокол за оглед на МПС от 11.11.2022 г. се установява, че служители на ответника са извършили оглед на състоянието на товарна композиция, съставена от влекач ДК № ... и полуремарке ДК № ..., изоставена на служебния паркинг на ответното дружество в гр. С, бул. „Ц Ш“ №..., от водача Д. Т. Ч. след завръщането му от служебна командировка съгласно Заповед №.../14.09.2022г., като огледът е извършен в отсъствието на Д. Ч., доколкото след завръщането си от командировка, последният не се явил на работа. Посочено е, че ключовете на влекача били оставени в отреденото, за всички място - маската на влекача. В резултат на огледа е констатирано следното: сцепени десни гуми на втора и трета ос (от общо 3) на полуремаркетето - сцепването е увредило необратимо външния слой на гумите и не е свързано с нормалното им износване, а представлява нетипично срязване по външните окръжности, каквото се получава при сблъсък и преодоляване на остри и високи ръбести повърхности, като с оглед сигурността при

шофиране се налага подмяна на сцепените гуми; увреден преден ляв ресьор на влекача - увреждането се изразява в изкривяване на единия лист (от общо 2) и тотално скършване на друг лист, повредата е непоправима и се налага подмяна на целия ресьор; увреден резервоар на влекача отчасти към среда - структурата му е увредена, смачкана, стойката му – разкъсана, вследствие на поемане на удар от стърчащ и не много висок предмет, има риск от протичане на гориво, нужна е подмяна на резервоара; полуремакето не е почистено - не са подредени коланите и тресчотките, липсват 4 колана (от общо 12), подът не е пометен, лафетът, където се закача полуремаркетото чрез царски болт, не е смазан с графитена смазка; кабината на влекача е оставена в пълен безпорядък - навсякъде са разхвърляни остатъци от храна, опаковки, битови отпадъци, тютюн, както във сурово състояние, така и като пепел.

Съставен е приемо-предавателен протокол от 11.11.2022 г., неподписан от ищеца, в който е посочено, че липсват 4 укрепващи колана, като товарната композиция от влекач ДК № ... и полуремарке ДК ... се предава в следното състояние, установено с протокол за оглед от 11.11.2022г., а именно: сцепени десни гуми на втора и трета ос на полуремаркетото с необратимо увреден външен слой - за подмяна с нови; изкривен лист и тотално скършен втори лист на преден ляв ресьор на влекача – за подмяна с нов; резервоар на влекача отчасти към среда с повредена и смачкана структура и разкъсана стойка - за подмяна с нов.

По делото са представени фактура №.../17.11.2022 г. с получател ответника за сумата в размер на 1 903,13 лв. за монтаж на кама NT202, фактура .../19.12.2022, с получател ответника, за сумата в размер на 4 945 лв., както и фискален бон от 12.01.2023 г. за заплащане на сумата, фактура №.../30.12-2022, с получател ответника, за сумата в размер на 1 660,80 лв.

От представената по делото заповед №.../22.11.2022 г. се установява, че, считано от 22.11.2022 г. е прекратено трудовото правоотношение на ищеца на основание чл. 71, ал. 1 КТ, като видно от представената обратна разписка ищецът е получил заповедта на 24.11.2022 г.

От представената заповед №.../30.12.2022 г. се установява, че на ищеца е наложена ограничена имуществена отговорност за следните причинени от него вреди: 899.68 лв., представляваща цена на нова гума, закупена с фактура №.../17.10.2022г.; 2130 лв., представляваща удържана от възложителя при заплащането му с „Д Е Е“ ЕООД сума за извършена транспортна услуга; 1903.13 лв. – стойността на закупени две нови гуми с фактура №.../17.11.2022г.; 2130 лв. – за смяна на резервоар по фактура .../19.12.2022г. и 1660.80 лв. – за смяна на ресьор по фактура №.../30.12.2022г.

Съставен е протокол от 30.12.2022 г., с който ответното дружество е извършило прихващане на насрещни задължения, като е посочено, че ищецът има вземане срещу ответника в размер на 1 273,77 лв., а ответникът към ищеца – вземания в размер на 9 078,61 лв., като след извършеното прихващане за сумата в размер на 1 273,77 лв., ищецът следва да заплати на ответника сумата в размер на 7 804,84 лв.

От представените по делото вътрешни правила за работната заплата на ответното дружество се установява, че работниците имат право на командировъчни в размер на 35 евро на ден, съгласно Приложение № 3 към Наредбата за служебни командировки и специализации в чужбина.

Представени са 5 броя преводни нареждания от 15.08.2022 г., 31.08.2022г., 02.09.2022 г., 13.10.2022 г. и 15.11.2022 г., с които на ищеца е заплатена сумата в общ размер на 7 136,56 лв., като основание е посочено „аванс/заплата/командировка“. Посоченото се потвърждава и от представеното извлечение от банковата сметка на ищеца.

От приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че по време на трудовото си правоотношение ищецът е бил командирован в чужбина за 90 дни, съгласно заповеди за командировка №.../20.07.2022г. и №.../14.09.2022г. до Г със задача превоз на

поверен товар. Установява се, че по сметка на ищеца ... при П И Б „Д Е Е“ ЕООД е превело средства в размер на 7136,56 лв., в т. т.число: за заплати 1869.32 лв., за командировки 5267,24 лв. (2693.10 евро), следователно вещото лице е дало заключение, че размерът на командировъчните за един ден е 58,52 лв. (29.92 евро). Установява се още, че неизплатените възнаграждения и командировъчни средства на ищеца са в размер на **1273,77 лв.**, от които 380,15 лв. - неизплатено възнаграждение и 893,62 лв. - неизплатени командировъчни /по 35 евро на ден/. Вещото лице е дало и втори вариант, като е взело предвид размер на командировъчните от 50 евро на ден, при което неизплатени командировъчни се равняват на сумата от 3533,99 лв. Съгласно експертизата, неизплатените средства на ищеца при прекратяване на трудовото правоотношение, при устна уговорка за 90 евро на ден за командировка в чужбина за периода от 30.09.2022г. до 08.11.2022г. (40 дни), са в размер на 5576,61 лв., а при втория вариант - 7043,47 лв. Установява се още, че уговореното навло (плащане за предоставено право на наемане на транспортно средство за превоз на товари) във всяка една заявка за товар на rSupply Solutions AG. от 13.07.2022г. и от 31.08.2022г. е в размер на 1700,00 евро с легова равностойност 3 324,91 лв., като удържаната сума от rSupply Solutions AG е с .../19.09.2022г. в размер на 2841,35 евро - легова равностойност 5557,20 лв.

От разпита на свидетеля И А Л, служител при ответника, се установява, че има опит като професионален водач на международни превози, доколкото се занимавал с това последните осем години. Познава ищеца, като посочва, че по време на работата му в дружеството, му е била поверена композиция, която била току-що освежена лично от свидетеля с всички неща, като гуми и т.н., като където е имало одраскване, бил направен лак с боя, където е имало нацепена гума, е била сменена, т.е. камионът бил като чисто нов, като докато работел в дружеството, само ищецът управлявал тази композиция, доколкото такава била политиката на фирмата. Свидетелят е наясно как се укрепва товара в камиона, като твърди, че това ставало с обезопасяващи колани, като дванадесет ремаркета били снабдени с 15 колана, като имало и три в резерва. Посочва, че след натоварване на стоката, задължение на водача е било да я укрепи с тези колани. Посочва, че е запознат с проблема със сцепената гума при втората командировка на ищеца до Г, като посочва, че вредата се дължала на проявена от ищеца груба небрежност. Това е така, доколкото гумата е била нова, камионът е бил в гаранция още и не смята, че случилото се е, поради естествено износване, като твърди, че сцепването е предизвикано от някакъв ръб, не е карано по шосе, а композицията е карана някъде където не е трябвало да влиза въобще, навлязъл е и е сцепил гумата. Заявява, че когато шофьорът се завърне от командировка, оставя камиона в паркинга на фирмата. Оглед на камиона се правел или на момента, или на следващия ден, в зависимост кога е оставен камиона на паркинга. Посочва, че след като ищецът е оставил камиона на паркинга след втората командировка, огледът на камиона е бил направен от свидетеля двама други колеги, които установили още две сцепени гуми по втора и трета ос на полуремаркетото от дясната страна, като стойката на резервоара от дясната страна била разкъсана, а от лявата страна бил повреден ресьора на влекача отпред. Сочи, че изпълняваната от него длъжност е „международен шофьор“, като следи и движението и получава информация за другите международни шофьори. Сочи, че за извършването на огледите не била издадена специална заповед, като огледите се правили от служители, които са на разположение. Сочи още, че ищецът бил зарязал камиона непочистен, мръсен, неподредил коланите както трябва да се подреждат, като камионът бил докаран със сцепени гуми. Пояснява, че разликата между спукани гуми и сцепени гуми била, че, ако композицията се натовари при сцепена гума, тя ще гръмне и може да има пагубно последствие за околните - и за участници и за водача, като камионът можел да се движи при сцепена гума, но било много опасно.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

От приложеното към настоящето, ч.гр.дело № 65765 по описа на СРС за 2022 г. е видно, че въз основа на заявление по реда на чл.410 ГПК в полза на ищеца е била издадена

заповед за изпълнение за следните суми: 7 020,00 лева (седем хиляди и двадесет лева), представляваща неизплатени средства за командировъчни за периода от 01.10.2022 г. до 09.11.2022 г., ведно със законна лихва за период от 30.11.2022 г. до изплащане на вземането; 378.00 лева (триста седемдесет и осем лева), представляваща неизплатено трудово възнаграждение за периода от 01.11.2022 г. до 22.11.2022 г., ведно със законна лихва за период от 30.11.2022 г. до изплащане на вземането, както и разноски по делото за адвокатско възнаграждение в размер на 500,00 лв.

С възражение от 01.02.2023 г. ответникът е оспорил вземанията с мотиви, че не дължи на заявителя процесните суми. При тези данни съдът намира, че ищецът е провел заповедно производство по отношение на процесните вземания и исковите са предявени в срока по чл.415, ал.1 ГПК, поради което и същите се явяват процесуално допустими.

По предявения главен иск с правно основание чл. 128 КТ ищецът следва да установи, че с ответника са били в трудово правоотношение, по което е полагал труд, който не му е заплатен в пълен размер, че трудовото правоотношение е прекратено, размера на вземането си, ищецът следва да установи и проведено заповедно производство спрямо ответника.

Установи се по делото, че за процесния период страните са се намирали в трудово правоотношение, като не се спори, че до прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца със заповед №.../22.11.2022 г., същият е полагал труд при ответника. В този смисъл за ищеца е възникнало право на възнаграждение за положения труд през месец ноември 2022 г. /арг. от чл. 242 КТ/. От приетата по делото съдебно – счетоводна експертиза се установи, че размерът на възнаграждението е 380,15 лв., поради което предявеният иск в размер на **378 лв.** и с оглед на диспозитивното начало се явява основателен в неговата цялост.

По иска по чл. 215 КТ:

За основателност на иска в тежест на ищеца е да докаже следното: 1/ наличие на трудово правоотношение с ответника, 2/ изявление на работодателя за командироване на работника да изпълнява трудовите си задължения в друга държава; 3/ реално полагане на труд в друга държава; 4/ размера на дължимото обезщетение. При доказване на горните факти в тежест на ответника е да докаже, че е заплатил претендираните суми.

Не се спори между страните, че ищецът е бил командирован със заповед № .../20.7.2022 г. и заповед №.../14.9.2022 г. да изпълнява трудовите си задължения в чужбина, като е извършвал товарни превози от България до Г, като първата командировката е била за периода от 22.07.2022 г. до 26.08.2022 г., за срок от 36 дни, а втората – за периода от 16.09.2022 г. до 08.11.2022 г., за 54 дни, или общо ищецът е бил командирован за 90 дни. В посочените заповеди е установено, че работникът има право на пътни, дневни и квартирни пари, паспортни, визови и други такси и разходи за служебен багаж и други, като необходимите средства в левове и валута са за сметка на работодателя.

Пи така установеното, спорен по делото се явява въпросът за размера на командировъчните.

Кодексът на труда в чл. 121, ал. 1 регламентира командироване на служители от работодателя. Конкретните правила относно командироването са в Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина (НСКСЧ). Съгласно чл. 31, ал. 1 от наредбата, персоналет на сухоземните транспортни средства получава командировъчни пари на ден за времето на изпълнение на международни рейсове съгласно индивидуалните ставки, определени в приложение № 3. Съгласно Приложение № 3 към чл. 31, ал. 1, за персонала на сухоземни транспортни средства, в това число и шофьори са посочени до 50 евро на ден при единична езда (ако курсът е извършен от един шофьор) и 45 евро при двойна езда (ако курсът е извършен от двама шофьори), включително квартирни пари.

От представените по делото вътрешни правила за работната заплата на ответното дружество се установява, че работниците имат право на командировъчни в размер на 35

евро на ден, поради което съдът намира, че дължимият размер на дневните командировъчни средства е именно в размер на 35 евро на ден, доколкото същият е съобразен с горния праг от 50 евро, предвиден в НСКСЧ. В тази връзка съдът намира за недоказано твърдението на ищеца, че размерът на дневните командировъчни възлиза на 90 евро на ден, доколкото не се ангажираха от страна на ищеца никакви доказателства в тази насока.

От заключението на вещото лице по приетата съдебно-счетоводна експертиза се установява, че неизплатените командировъчни средства на ищеца възлизат в размер на **893,62 лв.**, до която и сума искът се явява основателен, а за разликата до пълния предявен размер от 7 020 искът подлежи на отхвърляне като неоснователен и недоказан.

По релевираното от ответника възражение за извънсъдебно прихващане съдът намира следното: Ответникът по същество се позовава на реализирана имуществена отговорност на ищеца за причинени имуществени вреди, изразяващи се в удръжка от страна на възложителя rSupply Solutions AG по заявка от 13.07.2022 г., както и разходи за ремонт на товарна композиция, съставена от влекач ... и полуремарке ....

Имуществената отговорност на работника или служителя се прилага независимо от дисциплинарната, административно-наказателната и наказателната отговорност за същото деяние. Работникът или служителят отговаря имуществено за вредите, причинени на работодателя по небрежност (непредпазливост) при или по повод изпълнението на трудовите си задължения съобразно правилата на КТ, като в случаите, когато се касае за вреда, която е причинена умишлено или в резултат на престъпление или е причинена не при или по повод изпълнението на трудовите задължения, отговорността се определя от гражданския закон. Размерът на отговорността е уреден в чл. 206, ал. 1 и ал. 2 КТ - тя е ограничена до размера на месечното трудово възнаграждение, а по отношение на ръководителите - до трикратния размер на месечното трудово възнаграждение. По-строга е отговорността на отчетниците - те отговарят ограничено до размера на три месечни трудови възнаграждения /чл. 207, ал. 1, т. 1 КТ/, а при липси - в пълен размер /чл. 207, ал. 1, т. 2 КТ/.

Законодателят е предвидил специален ред за реализиране на имуществената отговорност на работника или служителя за случаите, когато се касае за ограничена имуществена отговорност (в която хипотеза попада и разглежданият спор). В тези случаи съгласно разпоредбата на чл. 210 КТ работодателят издава заповед, с която определя основанията и размера на отговорността на работника или служителя. Заповедта се издава в едномесечен срок от откриването на вредата или от плащане на сумата на третото лице, но не по-късно от една година от причиняването. Ако в едномесечен срок служителят не оспори основанията или размера на отговорността, работодателят удържа дължимата сума от трудовото възнаграждение на работника или служителя в размерите, посочени в ГПК. В настоящия случай ответникът е издал заповед за реализиране имуществената отговорност на работника на 30.12.2022 г., т.е. след прекратяване на трудовото правоотношение на работника на 24.11.2022 г., като не се твърди заповедта да е връчена на ищеца преди подаване на възражение от ответника на 01.02.2023 г. по издадената заповед за изпълнение по ч.гр.д. 65765/2022 г.

Както еднозначно се приема в теорията и в съдебната практика, заповедта по чл. 210, ал. 1 КТ поставя началото на едно извънсъдебно рекламационно производство за доброволно осъществяване на ограничената имуществена отговорност. По правното си естество самата заповед по чл. 210, ал. 1 КТ е изявление за прихващане на насрещни вземания - вземането на работодателя за обезщетение срещу вземането на работника за трудово възнаграждение. Чрез нея работодателят предявява претенцията си за обезщетение и упражнява едно субективно потестативно право - правото на прихващане. Правото да издаде такава заповед, респективно да направи волеизявление за прихващане, принадлежи на работодателя като субект на вземането. Компенсаторното действие на заповедта обаче, не настъпва веднага с връчването ѝ на работника/служителя, защото валидността на

компенсацията предпоставя не само изискуемост, но и ликвидност, а последната не съществува, докато работникът не изрази становище по претенцията на работодателя. Законът предоставя на работника едномесечен срок да оспори основанието и размера на предявеното от работодателя вземане - това материалноправно възражение е негово субективно потестативно право. Упражняването на това право на оспорване в рамките на рекламационното производство има преклудиращ ефект - правото на работодателя да извърши прихващане се погасява и той може да осъществи отговорността на работника или служителя само като предяви вземането си по съдебен ред / в този смисъл Коментар на Кодекса на труда - М., С., В., осмо издание, стр.605/. Пропускът на работника да оспори вземането на работодателя създава презумпция за ликвидност и открива за работодателя пътя за извършване на удръжките по лекия и ефикасен извънсъдебен начин. Очевидно уредбата на рекламационното производство предполага налично трудово правоотношение. При прекратено трудово правоотношение, субектът на вземането за обезщетение губи качеството работодател и не може да издаде заповедта, слагаща началото на рекламационното производство, а последното става и изпълнимо като способ за събиране на вземането, поради трудността да се извърши размяната на волеизявленията на участващите в него. Затова и за случаите, когато работодателят е издал заповед по чл. 210 КТ, но "поради прекратяване на трудовото правоотношение или по други причини събирането на сумата не може да стане чрез удръжки по реда на предходната алинея, въз основа на заповедта на работодателя или на органа по изречение второ на, ал. 1 работодателят може да поиска издаване на заповед за изпълнение по чл. 410, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс независимо от размера на вземането"-, ал. 5 на чл. 210 КТ. С тази норма законодателят е приел едно прагматично решение, като е придал на вече издадената заповед качеството на несъдебно изпълнително основание. Случаят с прекратеното трудово правоотношение е ясен - с прекратяването на трудовото правоотношение страните по него губят качеството работодател - работник/служител, поради което и няма как и реално да се осъществи прихващането. Предвидените от законодателя "други причини" в цитираната алинея пета пък предпоставят налично трудово правоотношение в рамките на което при наличието им е невъзможно извършването на компенсация - като ползването на отпуск от работника-платен, неплатен или поради временна нетрудоспособност. С оглед изложеното се обосновава извод, че рекламационното производство предполага налично трудово правоотношение. Същото няма как да бъде проведено в случаите, когато вредата е установена след прекратяване на трудовото правоотношение. Към този момент правоимащият да получи обезщетение за вредите вече няма качеството работодател и не може да издаде заповед по чл. 210 КТ, делинквентът няма качеството работник и обективно е невъзможно извършването на компенсацията – така ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 239 ОТ 22.06.2022 Г. ПО Ч. ГР. Д. № 694/2022 Г., Г. К., III Г. О. НА ВКС. Ето защо съдът намира за неоснователно възражението на ответника за извънсъдебно прихващане.

По насрещния иск с правно основание чл. 203 КТ в тежест на ищеца е да докаже: 1. че страните са били обвързани от трудово правоотношение, по силата на което работникът или служителят да е осъществявал отчетнически функции, т. е. той да е поел задължение по трудово правоотношение да събира, съхранява, разходва или отчита парични или материални ценности 2. противоправно изпълнение на тези трудови задължения, изразяващо се в несъответствие между дължимото и фактическото поведение на отчетника; 3. причиняване на вредоносен резултат- липса, недостиг, неотчетност на поверените му материални ценности, като тези имуществени вреди да са с неустановен произход; 4. причинно-следствена връзка между противоправното изпълнение на отчетническите функции и настъпилите липси и 5. виновно поведение на отчетника, като съгласно чл. 45, ал. 2 от ЗЗД вината се предполага до доказване на противното.

Установи се по делото, че през процесния период страните са били обвързани от

трудова правоотношение, по силата на което ищецът е заемал длъжността „шофьор товарен автомобил (международни превози)“ при ответника, както и че ищецът е бил командирован със заповед № .../20.7.2022 г. за периода от 22.07.2022 г. до 26.08.2022 г., за срок от 36 дни и със заповед №.../14.9.2022 г. за периода от 16.09.2022 г. до 08.11.2022 г., да изпълнява трудовите си задължения в чужбина, като извършва товарни превози от България до Г, като не се спори между страните, че за изпълнение на посочените превози на ищеца е била предадена товарна композиция, съставена от влекач ... и полуремарке ....

Установява се, че с приемо-предавателен протокол от 20.07.2022 г., подписан и неоспорен от ищеца, са му били предадени описаните в протокола вещи, сред които и дебитна карта.

В т. 4, раздел II от представената по делото длъжностна характеристика е предвидено задължението на работника да описва в пътния лист данните за извършените курсове и да се отчита ежемесечно за средствата, изразходвани за гориво, смазочни материали и други консумативи за автомобила. Със заповедите, с които ищецът е бил командирован е предвидено задължението му в 3-дневен срок от завръщането си да представи доклад пред работодателя за извършената дейност и финансов отчет. С оглед на изложеното съдът намира, че ищецът притежава качеството на материално отговорно лице.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът намира, че работникът е осъществил противоправно поведение при изпълнение на втората командировка, доколкото не е укрепил товара съгласно изискванията за това, в резултат на което за работодателя са възникнали вреди в размер на удръжката, направена от възложителя от 5 557,20 лв. Съдът намира за доказано твърдението на ищеца по насрещния иск, че в резултат на противоправното поведение на работника, изразяващо се в неправилна експлоатация на поверената му композиция, са настъпили и следните вреди: сцепени десни гуми на втора и трета ос на полуремаркетото с необратимо увреден външен слой; изкривен лист и тотално скършен втори лист на преден ляв ресьор на влекача; резервоар на влекача отдясно към среда с повредена и смачкана структура и разкъсана стойка, като за установяване стойността на претърпените вреди по делото са представени фактури, видно от които стойността за закупуване на новите части възлиза на 8 584,44 лв. Това е така, доколкото от свидетелските показания на свидетеля Лащилин, които съдът цени на основание чл. 172 ГПК с оглед на всички други данни по делото, като се има предвид възможната тяхна заинтересованост, се установява, че на ищеца е била поверена композиция, която била току-що освежена лично от свидетеля с всички неща, като гуми и т.н., като където е имало одраскване, бил направен лак с боя, а където е имало нацепена гума, е била сменена, т.е. камионът бил като чисто нов, като докато работел в дружеството, само ищецът управлявал тази композиция, доколкото такава била политиката на фирмата. Свидетелят е наясно как се укрепва товара в камиона, като твърди, че това ставало с обезопасяващи колани, като дванадесет ремаркета били снабдени с 15 колана, като имало и три в резерва. Посочва, че след натоварване на стоката, задължение на водача е било да я укрепи с тези колани. Посочва, че е запознат с проблема със сцепената гума при втората командировка на ищеца до Г, като посочва, че вредата се дължала на проявена от ищеца груба небрежност. Това е така, доколкото гумата е била нова, камионът е бил в гаранция още и не смята, че случилото се е, поради естествено износване, като твърди, че сцепването е предизвикано от някакъв ръб, не е карано по шосе, а композицията е карана някъде където не е трябвало да влиза въобще, навлязъл е и е сцепил гумата. Заявява, че когато шофьорът се завърне от командировка, оставя камиона в паркинга на фирмата. Оглед на камиона се правел или на момента, или на следващия ден, в зависимост кога е оставен камиона на паркинга. Посочва, че след като ищецът е оставил камиона на паркинга след втората командировка, огледът на камиона е бил направен от свидетеля и двама други колеги, които установили още две сцепени гуми по втора и трета ос на полуремаркетото от дясната страна, като стойката на резервоара от дясната страна била разкъсана, а от лявата страна бил повреден ресьора на влекача отпред. Сочи още, че ищецът

бил зарязал камиона непочистен, мръсен, неподредил коланите както трябва да се поддредат, като камионът бил докаран със сцепени гуми. Соченото се потвърждава и от съставения приемо-предавателен протокол от 11.11.2022 г., неподписан от ищеца, в който е посочено, че липсват 4 укрепващи колана, като товарната композиция от влекач ДК № ... и полуремарке ДК ... се предава в следното състояние, установено с протокол за оглед от 11.11.2022г., а именно: сцепени десни гуми на втора и трета ос на полуремаркетото с необратимо увреден външен слой - за подмяна с нови; изкривен лист и тотално скършен втори лист на преден ляв ресьор на влекача – за подмяна с нов; резервоар на влекача отдясно към среда с повредена и смачкана структура и разкъсана стойка - за подмяна с нов.

Съгласно разпоредбата на чл. 207, ал. 1, т. 1 КТ работник или служител, на когото е възложено като трудово задължение да събира, съхранява, разходва или отчита парични или материални ценности, отговаря спрямо работодателя в размер на вредата, но не повече от трикратния размер на уговореното месечно трудово възнаграждение. Установи се по делото, че трудовото възнаграждение на работника е в размер на 710 лв., като претърпените от работодателя вреди са в размер на 14 141,64 лв., като доколкото вредите надхвърлят трикратния размер на уговореното месечно трудово възнаграждение, то съдът намира, че работникът следва да отговаря именно до сумата от **2 130 лв.** - трикратния размер на уговореното месечно трудово възнаграждение, като искът за разликата до пълния предявен размер от 7449,84 лв. следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По иска с правна квалификация чл. 92 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже наличието на валидна неустойка клауза и настъпването на предвидените в нея елементи на фактическия състав за възникване на процесното вземане в съдебно предявения размер. В тежест на ответника по този иск при доказване на горните факти е да докаже погасяването на дълга.

Съгласно т. 5 от подписаното между страните споразумение от 20.07.2022 г., при прекратяване на трудовия договор или при други обстоятелства по преценка на работодателя, работникът е длъжен да върне получените материални ценности, за което страните подписват приемо-предавателен протокол. Предвидено е, че при отказ да подпише протокола, водачът дължи на работодателя неустойка в размер на 50% (петдесет на сто) от brutното му месечно трудово възнаграждение. Установи се по делото, че работникът не е подписал приемо-предавателния протокол от 11.11.2022 г., поради което и съдът намира, че се е осъществило основанието за заплащане на предвиденото неустойно задължение. Не се спори между страните и се установява от представения трудов договор, че размерът на трудовото възнаграждение на работника е 710 лв., следователно предявения иск за сумата от **355 лв.** се явява основателен в неговата цялост.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски имат и двете страни:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът по главните искове следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в размер на 171,89 лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение в исковото производство, както и сумата от 85,94 лв. – разноски в заповедното производство, съобразно уважената част от исковете.

На основание чл.78, ал. 6 ГПК ответникът по главните искове следва да бъде осъден да заплати в полза на съда сумата в размер на 50.00 лв. – държавна такса по иска по чл.128 КТ, сумата от 35.74 лв. – държавна такса по иска по чл.215 КТ, както и сумата от 25.46 лв. – депозит за ССЧЕ.

Съобразно фактическата и правна сложност на заповедното дело и извършените от адвоката процесуални действия /които се изчерпват с подаване на възражение по чл. 414 ГПК/, съдът намира, че възнаграждението следва да бъде определено на 200 лева, който е минималният размер, предвиден в чл.6, т.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните

размери на адвокатските възнаграждения, поради което на основание чл.78, ал.3 ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата в размер на 165.62 лв., съобразно отхвърлената част от исковете.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът по насрещните искове следва да бъде осъден да заплати на ищеца 194,91 лв. – разноски за държавна такса и депозит за вещо лице, съобразно уважената част от исковете, както и сумата в размер на 350,23 лв. за адвокатско възнаграждение, като съдът намира за неоснователно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от Д. Т. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. С, ж.к. „Н 2“, бл. ...., искове, че ответникът „Д Е Е“ ЕООД, ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр.С, бул. „Ц Ш“ №.., бл. МДЛ, ет. 3, представлявано от управителя М Х Г, дължи на ищеца следните суми, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№ 65765/2022 г. по описа на СРС: сумата от **378.00 лева**, ведно със законна лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК - 30.11.2022 г., до изплащане на вземането, представляваща неизплатено трудово възнаграждение за периода от 01.11.2022 г. до 22.11.2022 г., както и сумата от **893.62 лв.**, ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК - 30.11.2022 г., до изплащане на вземането, представляваща сбор от дължими на ищеца командировъчни средства за периода от 01.10.2022 г. до 09.11.2022 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния предявен размер от 7020.00 лв. като неоснователен.

ОСЪЖДА Д. Т. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. С, ж.к. „Н 2“, бл. ...., да заплати на „Д Е Е“ ЕООД, ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр.С, бул. „Ц Ш“ №.., бл. МДЛ, ет. 3, представлявано от управителя М Х Г, сумата в размер на **355.00 лв.**, представляваща неустойка по т. 5 от подписаното между страните споразумение от 20.07.2022 г., ведно със законната лихва от подаване на исквата молба - 03.05.2023 г., до изплащане на вземането, както и сумата в размер на 2 130 лв., ведно със законната лихва от подаване на исквата молба - 03.05.2023 г., до изплащане на вземането, представляваща претърпяна вреда от работодателя, изразяваща се в удържа от страна на възложителя за сумата от 2 841.35 евро по заявка на rSupply Solutions AG, Ш, от 13.07.2022 г., както и разходи за ремонт на товарна композиция, съставена от влекач ... и полуремарке ..., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния предявен размер от 7449,84 лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА „Д Е Е“ ЕООД, ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр.С, бул. „Ц Ш“ №.., бл. МДЛ, ет. 3, представлявано от управителя М Х Г, да заплати на Д. Т. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. С, ж.к.„Н 2“, бл. ...., сумата в размер на 257.83 лв., представляваща разноски по настоящото и заповедното производство.

ОСЪЖДА „Д Е Е“ ЕООД, ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр.С, бул. „Ц Ш“ №.., бл. МДЛ, ет. 3, представлявано от управителя М Х Г, да заплати на основание чл.78, ал.6 от ГПК по сметка на СРС сумата в размер на 111.20 лв. – разноски по производството.

ОСЪЖДА Д. Т. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. С, ж.к.„Н 2“, бл. ...., да заплати на „Д Е Е“ ЕООД, ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр.С, бул. „Ц Ш“ №.., бл. МДЛ,

ет. 3, представлявано от управителя М Х Г 710,76 лв., представляваща разноси по заповедното и настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните с въззивна жалба пред Софийски градски съд.

След влизане на решението в сила, да се изготви заверен препис от същото, който да се докладва с частно гражданско дело № 65765/2022 г. по описа на СРС.

Съдия при Софийски районен съд: _____